

KAKO DA DRESIRATE SVOG ZMAJA

KRESIDA KAUEL

PRIČA ŠTUCKA STRAŠNOG ŠARENČETA III
KOJU JE SA STARONORVEŠKOG PREVELA

KRESIDA KAUEL

PREVELA
NELA IVANOVIĆ

■ Laguna ■

Naslov originala

Cressida Cowell

HOW TO TRAIN YOUR DRAGON

Copyright © Cressida Cowell, 2003

Translation Copyright © 2008 za srpsko izdanje, LAGUNA

*Prevodilac sa staronorveškog ovu knjigu posvećuje svom bratu,
KASPARU, s ljubavlju i divljenjem.*

*Važno upozorenje:
Bilo kakva veza sa istorijskim činjenicama je potpuno slučajna.*

PODMLADAK PLEMENA ČUPAVIH SILEDŽIJA

- SADRŽAJ -

PREDGOVOR PISCA	11
1. PRVO UHVATI SVOG ZMAJA	12
2. U ZMAJSKOJ DEČJOJ SOBI	24
3. JUNACI ILI PROGNANICI	39
4. KAKO DRESIRATI SVOG ZMAJA	52
5. ČASKANJE S DEDA BORKOM.	67
6. ZA TO VREME, DUBOKO U OKEANU.	73
7. BEZUBI SE BUDI	75
8. DRESIRATI SVOG ZMAJA NA TEŽI NAČIN	86
9. STRAH, SUJETA, OSVETA I GLUPE ŠALE.	94
10. TOROV ČETVRTAK	106
11. TOR SE NALJUTIO	129
12. ZELENI POMOR	146
13. KAD VIKANJE NE POMAŽE.	156
14. ĐAVOLSKI PAMETAN PLAN	165
15. BITKA NA RTU POGIBIJE SMRTI.	175
16. ĐAVOLSKI PAMETAN PLAN KRENULO JE NAOPAKO	179
17. U ZMAJEVIM ČELJUSTIMA	183
18. BEZUBOVA NEVEROVATNA HRABROST	187
19. ŠTUCKO KORISNI.	196
PIŠČEV EPILOG	207

PREDGOVOR PISCA

Kada sam bio dečak, postojali su zmajevi.

Bilo je velikih, natmurenih, nebeskih zmajeva, koji su se, kao neke ogromne i strašne ptice, gnezdili na vrhovima liti-
ca, i onih malih, mrkih i užurbanih, koji su u dobro organi-
zovanim čoporima lovili miševe i pacove. Bilo je ogromnih
morskih zmajeva veličine dvadeset plavih kitova, koji su
ubijali iz puke zabave.

Morate mi verovati na reč jer oni nestaju takvom brzinom
da će uskoro postati izumrla vrsta.

Niko ne zna šta se događa. Možda se vraćaju nazad u more
iz kog su potekli, ne ostavljajući na zemlji ni kost ni zub, tra-
gove po kojima bi ih ljudi u budućnosti pamtili.

Kako ova zadivljujuća stvorenja ne bi bila potpuno zabo-
ravljena, ispričaću vam ovu istinitu priču iz mog detinjstva.

Ja nisam bio dečak koji bi pripitomio zmaja prostim diza-
njem obrve. Nisam bio mnogo talentovan za jedan takav
posao kao što je junaštvo. Morao sam mnogo da se trudim.
Ovo je priča o tome kako se postaje junak na teži način.

I. PRVO UHVATI SVOG ZMAJA

Jednom davno, na divljem, vetrovitom ostrvu Berk, mali viking* velikog imena stajao je do članaka u snegu.

Štucko Strašni Šaranče Treći, nada i nasljednik plemena Čupavih siledžija, osećao je blagu mučninu od trenutka kad se tog jutra probudio.

Desetorica dečaka, uključujući i Štucka, nadala se da će, položivši ispit Zmajeve inicijacije, postati punopravni članovi plemena. Stajali su na maloj, sumornoj plaži na najsumornijoj tački tog sumornog ostrva. Sneg je vejao.

„PAZI OVAMO!“, zaurlao je Žderonja Podrig, vojnik zadužen za obuku za Zmajevu inicijaciju. „Ovo će biti vaša prva vojna operacija, a Štucko će biti komandant grupe.“

„O ne, ne Štuc-ko“, zastenjao je Smrdoje Bezumni, kao i većina ostalih. „Ne možete postaviti Štucka za komandanta, gospodine, on je BESKORISTAN.“

* Vikinzi su srednjovekovni nordijski ratnici, vešti moreplovci i pirati, poznati su po izgradnji brodova, velikoj hrabrosti i surovosti. (Prim. prev.)

Štucko Strašni Šaranče Treći, nada i naslednik plemena Čupavih siledžija, tužno obrisa nos rukavom. Malo dublje je potonuo u sneg.

„SVAKO bi bio bolji od Štucka“, podsmešljivo je rekao Šmrkavko Glasni Klipan. „Čak bi i Ribonogi bio bolji od Štucka.“

Ribonogi je bio razrok i stoga slep kao meduza i bio je alergičan na reptile.

„TIŠINA!“, zaurlao je Žderonja Podrig. „Sledeći koji progovori naredne TRI NEDELJE ručaće prilepke!“

Istog trenutka zavlada je potpuna tišina. Prilepci pomalo podsećaju na crve, a malo na sline, i mnogo su manje ukusni od njih.

„Štucko je glavni i to je naređenje!“, vikao je Žderonja, mada i inače nije bio poznat kao čovek koji tiho govori. Bio je to džin od preko dva metra sa ludačkim sjajem u onom jednom oku na koje je video i bradom koja je izgledala kao vatromet. I pored ledene hladnoće, nosio je krzneni šorts i kratku jaknu od jelenske kože koja mu je otkrivala ružičastu kožu kao u lososa i nabrekle mišiće. U ogromnoj pesnici držao je upaljenu baklju.

„Iako je, priznajem, potpuno beskoristan, Štucko će vam biti vođa, zato što je Štucko sin POGLAVICE, a kod nas vikinga je to tako. Šta vi zamišljate, da ste u RIMSKOJ REPUBLICI? Bilo kako bilo, danas vam je to najmanji problem. Ovde ste da bi dokazali da ste vikinški junaci.

Stara tradicija plemena Siledžija kaže da prvo treba da – Žderonja napravi dramsku pauzu –

„ULOVITE SEBI ZMAJA!“

Oooo, hiljadu mu bolnih ostriga, pomisli Štucko.

„Naši zmajevi su ono po čemu se razlikujemo od drugih!“, urlao je Žderonja. „Ništavni ljudi obučavaju sokole da love za njih i konje da ih nose. Jedino se VIKINŠKI JUNACI usuđuju da ukrote najdivljija i najopasnija stvorenja na zemlji.“

Ozbiljnog izraza lica, Žderonja pljunu u sneg. „Ispit Zmajeve inicijacije sastoji se iz tri dela. Prvi i najopasniji je ispit hrabrosti i veštine krađe. Ako želite da postanete punopravni članovi plemena Siledžija, morate prvo da ulovite sebi zmaja. I to je razlog“, nastavi Žderonja iz sveg glasa, „ŠTO sam vas doveo na ovo živopisno mesto.

Ohhh, hiljadu mu bolnih ostriga

Ispred vas se nalazi Litica divljeg zmaja u svojoj svojoj veličini.“

Deset dečaka kao jedan podigoše glave.

Litica se, mračna i zlokobna, vrtoglavo uzdizala visoko iznad njih. Tokom leta njen se vrh nije mogao videti jer je vrveo od zmajeva svih oblika i veličina koji su se tukli i ujedali, praveći kakofoniju koja se mogla čuti na celom ostrvu Berk.

Ali zmajevi su tokom zime spavali, pa je sada liticom vladala tišina koju su prekidalali samo tihi, preteći zvuci njihovog hrkanja. Štucko je kroz donove svojih sandala osećao vibracije.

„A sad“, nastavio je Žderonja, „vidite li, negde na pola puta ka vrhu, četiri pećine koje kao da čine glavu lobanje?“

Dečaci klimnuše glavama.

„U unutrašnjosti pećine koja izgleda kao desno oko lobanje nalazi se uzgajalište zmajeva u kom se, UPRAVO U OVOM TRENUTKU, nalazi tri hiljade mladih zmajeva koji provode poslednjih nekoliko nedelja u zimskom snu.“

„Ooooooh“, mrmljali su dečaci uzbuđeno.

Štucko proguta knedlu. On je o zmajevima znao mnogo više nego ostali. Još od malena bio je opčinjen tim stvorenjima. Proveo je sate i sate posmatrajući ih u potaji. (Posmatrači zmajeva su smatrani ludacima i čudacima, otuda potreba za tajnovitošću.) Iz onog što je o njima naučio, zaključio je da bi ulazak u pećinu u kojoj spava tri hiljade zmajeva bio čista ludost.

Međutim, niko drugi nije delovao zabrinuto.

„Za par minuta hoću da uzmete jednu od ovih korpi i počnete da se penjete uz liticu“, naredio je Žderonja Podrig. „U trenutku kad dođete do ulaza u pećinu, prepušteni ste sami sebi. Ja sam suvuše krupan da se provlačim kroz pećinske tunele koji vode u uzgajalište. Vi ćete ući TIHO – a to i za tebe važi, Bradavičasto Krme, ako ne želiš da završiš kao prvi prolećni obrok za tri hiljade gladnih zmajeva, HA, HA, HA, HA!“

Žderonja se od sveg srca nasmejao svojoj maloj šali, a onda je nastavio. „Tako mali zmajevi obično su bezopasni za ljude, ali pošto ih je mnogo, ustremiće se na vas kao jato pirana. Ništa neće ostati čak ni od debeljka kao što si ti, Bradavičasto Krme – samo gomila kostiju i šlem. HA, HA, HA! Zato ćete... hodati TIHO kroz pećinu i svako od vas će ukrasti JEDNOG usnulog zmaja. Podignite zmaja NEŽNO sa stene i spustite ga u svoju korpu. Ima li nekih pitanja?“

Niko ništa nije pitao.

ZMAJSKA KORPA

„U slučaju da ZAISTA probudite zmajeve, mada bi to bilo stvarno neverovatno – i treba da ste LUDAČKI GLUPAVI da tako nešto uradite – bežite koliko vas noge nose do ulaza u pećinu. Zmajeви ne vole hladnoću pa će ih sneg ih verovatno naterati da odustanu od potere.“

„Verovatno?“, pomislio je Štucko. O, pa to je *stvarno* utešno.

„Predlažem da neko vreme posvetite izboru. Veoma je važno uzeti zmaja odgovarajuće veličine. On će za vas loviti

ribu i goniti jelene. Zmaja koji će vas pratiti u borbama ulovićete kasnije kad budete stariji i postanete plemenski ratnici. Ali bez obzira na to, ono što želite jeste impresivna životinja, pa bi najjednostavnija smernica bila da odaberete najvećeg zmaja koji može da vam stane u korpu. Nemojte PREVIŠE da odugovlačite...“

Odugovlačiti???, pomislio je Štucko. U pećini sa tri hiljade usnulih ZMAJEVA?

„Naravno, nije potrebno da vam naglašavam“, veselo nastavi Žderonja „da ukoliko se vratite *bez* zmaja, bolje da se uopšte niste vratili. Onaj ko NE ISPUNI ovaj zadatak biće odmah proteran. Plemenu Čupavih siledžija ne trebaju NESPOSOBNJAKOVIĆI. Samo snažni su važni.“

Nesrećan, Štucko se zagledao u daleki horizont. Dokle god je pogled dopirao, nije se videlo ništa osim nepreglednog snega. Ni izgnanstvo nije delovalo kao prijatna mogućnost.

„DOBRO“, žustro nastavi Žderonja. „Uzmite po jednu korpu za zmaja i krećemo.“

Dečaci žurno uzeše svoje korpe, uzbuđeno i srećno čavrljajući.

„Ja ću zgrabiti jednog od onih monstruoznih noćomora sa produžnim kandžama, oni su stvarno strašni“, brbljao je Šmrkavko Glasni.

„Ma daj, Šmrkavko, zaveži, nisi ti sposoban za to“, odvratio je Brzoruki. „Samo Štucko može da poseduje monstruoznog

noćomora, za tako nešto treba da budeš sin poglavice.“ Štukov otac je bio Stamenko Silni, ozloglašeni poglavica plemena Čupavih siledžija.

„ŠTUC-KO!“, podsmešljivo reče Šmrkavko Glasni. „Ako se i ovde pokaže beskorisnim kao što je u udrilopti, bićemo srećni ako se dokopamo i običnih mrkih zmajeva.“

Obični mrki su najrasprostranjenija vrsta zmajeva, dobroćudna ali nimalo očaravajuća.

„UMUKNITE I STANITE U RED, PUNOGLAVCI JEDNI!“, urlao je Žderonja Podrig.

Sa korpama na leđima, dečaci pohitaše ka svojim mestima i stadoše u stavu mirno. Žderonja je šetao ispred njih, velikim plamenom paleći jednu po jednu baklju koju je svaki od njih držao ispred sebe.

„U ROKU OD POLA SATA POSTAĆETE VIKINŠKI RATNICI SA SVOJIM VERNIM ZVERIMA KRAJ SEBE...“

...ILI ĆETE, SA ZMAJEVIM ZUBIMA U ZADNJICI, DORUČKOVATI UZ ODINA* U VALHALI!“, ** urlikao je Žderonja sa velikim poletom.

* Odin ili Votan je vrhovni bog u nordijskoj mitologiji, bog rata i mudrosti ali isto tako i poezije, lova i čarolija. (Prim. prev.)

** Valhala je Odinov dom i boravište ratnika koji su slavno pali u borbi. Oni se tamo pripremaju za Ragnarok, presudnu bitku koja će se odigrati pred smak sveta. (Prim. prev.)

VIKINŠKI ZMAJEVI I NJIHOVA JAJA

OBIČNI BAŠTENSKI I OBIČNI MRKI

OBIČNI BAŠTENSKI I OBIČNI MRKI ZMAJEVI SU TOLIKO SLIČNI DA SE MOGU DRESIRATI ZAJEDNO. OVO SU NAJRASPROSTRANJENIJE VRSTE - ONE NA KOJE ODMAH POMISLIMO KAD KAŽEMO ZMAJ.

LOŠI SU LOVCI, ALI SE LAKO DRESIRAJU. NAJBOLJI SU KAO KUĆNI LJUBIMCI, MADA IH, KAO I U SLUČAJU LAVA ILI TIGRA, NE TREBA BEZ NADZORA OSTAVLJATI SA VRLO MALOM DECOM.

Obični baštenski i obični mrki

- STATISTIKA -

BOJE: ZELENKASTA I ŽUTA, SVE NIJANSE SMEDE
NAORUŽANJE: OSNOVNI SET ZUBA I KANDŽE... 3
ODBRANA: BODLJE NA LEDIMA..... 2
RADAR: NEMA..... 0
OTROV: NEMA..... 0
SPOSOBNOST ZA LOV: SPORI LOVCI..... 3
BRZINA: ODLIČNI U POVLAČENJU..... 8
FAKTOR STRAHA I BORBE:
DOBAR KAD SU LJUTI..... 4

„SLAVA ILI SMRT!“, vikao je Žderonja.

„SLAVA ILI SMRT“, odvrtilo je zaneseno osam dečaka.

Smrt, pomisliše tužno Štucko i Ribonogi.

Držeći rog na usnama, Žderonja napravi dramsku pauzu.

Mislim da je ovo najgori trenutak u mom životu DO SADA, pomisli Štucko čekajući da se oglasi rog. I ako nastave da se *ovako* deru, probudićemo sve te zmajeve pre nego što uopšte KRE-NEMO.

„TRUUUUUUU!“

Žderonja dunu u rog.

